

ρασίτου φυτού ἐπὶ τοῦ θάμνου κίστος (cistus), τὸ ὁποῖον φέρει ῥάγας πλήρεις γλυκέος χυμοῦ Ρόδ. Συνών. κά-
τσαρας, κατσαρίστρα. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύ-
πους *Βυζίκι* καὶ *Βυζίτσι* Πελοπν. (Γορτυν.) καὶ *Βυζίκια* Ρόδ.

βυζοβόλι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζί* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *βόλι*.

Πλήθος μαστῶν. Συνών. *βυζοθάμα*, *βυζοθέμι*,
βυζομάνι.

βυζοθάμα τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βυζί* καὶ *θάμα*.

Βυζοβόλι, ὁ ἰδ.: *Μουρέ, εἶδα βυζοθάμα* 'ναι ποῦ τὸ
'χει ὁ χοῖρος ἐκεῖνος, δεκαπέντε *βυζά* ἔχει!

βυζοθέμι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζί* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *θέμι*.

Βυζοβόλι, ὁ ἰδ.

βυζολόγι τό, ἀμάρτ. *βυζολοί* Ἀθῆν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζολόγος*.

Βυζολόγος, ὁ ἰδ.

βυζολόγος ὁ, Ἀθῆν. Μέγαρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζί* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *λό-
γος*, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 247 κέξ.

1) Τὸ θήλαστρον τῶν βρεφῶν. Συνών. *βυζορρώ-
γιν*, *ρῶγα*, *ρωγοβύζι*. 2) Ὁργανον δι' οὗ ἀφαιρεῖ-
ται τὸ γάλα τῆς γυναικός, ὅταν εἶναι ἀδύνατος ὁ θηλασμός.

βυζομάνι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζί* καὶ τῆς καταλ. - *μάνι*.

Βυζοβόλι, ὁ ἰδ.

βυζοπιάνω Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *β'ζουπιάνου*
Εὔβ. (Ἀκρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζί* καὶ τοῦ ρ. *πιάνω*.

1) Πιάνω, θωπεύω τοὺς μαστοὺς τῆς γυναικός Κρήτ.
Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Ἀσμ.

*Παίρνει ὁ μακρὺς τὴν ὁμορφή καὶ 'ς τὸ καράβι πάει,
ἀρχεῖ νὰ τὴ τζιδοφιλή καὶ νὰ τὴ βυζοπιάνη*

Ἀπύρανθ. 2) Λαμβάνω κατὰ πρώτην φορὰν τὸν μα-
στον πρὸς θηλασμόν, ἐπὶ ἀρτιγεννήτου βρέφους ἢ νεο-
γνοῦ θηλαστικῶν ζώων Εὔβ. (Ἀκρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.):
*Β'ζόπιασι τοὺ πιδί Αἰτωλ. Γεννήσαν οἱ προβατῖνες καὶ ὡς
νὰ πυριμένον νὰ ἰδοῦ ἂν θὰ β'ζουπιάσ'νι τ' ἀρνιά ξ'μέρουσ'*
Ἀκρ. 3) Βοηθῶ τὸ ἀρτιγέννητον βρέφος ἢ νεογνὸν
θηλαστικοῦ ζώου νὰ ἀνεύρη τὸν μαστόν καὶ νὰ θηλάσῃ
Εὔβ. (Ἀκρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.): *Ἡ μάννα τοῦ β'ζουπιάν'*
*τοῦ πιδάκ' γιὰ νὰ συν'θίσ' Αἰτωλ. Φασκιουμένου τοῦ μουρῶ
τὸ β'ζουπιάν' ἢ μάννα 'ς τὸ β'ζί της αὐτόθ. Οὐ τσουπάρ'ς
β'ζουπιάν' ὅσα ρ'φάκια δὲ διάνουν β'ζί αὐτόθ.*

βυζόπονος ὁ, Κύπρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) — *Λεξ. Αἰν.*

Ἐκ τῶν οὐσ. *βυζί* καὶ *πόνος*.

Ὁ πόνος τοῦ μαστοῦ ἐνθ' ἀν.

βυζορράδικο τό, Κρήτ. (Ἱεράπ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βυζί* καὶ *ραδίκι*.

Εἶδος ἀγρίου χόρτου ἐδωδίου.

βυζορρώγιν τό, Πόντ. (Οἰν.) *βυζορρώιν* Πόντ. (Κε-
ρασ.) *βυζορρώγι* Καππ. (Ἀραβάν.) Πόντ. (Οἰν.) *βυ-
ζορρώ* Πόντ. (Ἱμερ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) *βυζορρώχ'*
Καππ. (Ἀραβάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βυζί* καὶ *ρῶγα*.

1) Ἡ θηλή τοῦ μαστοῦ αἰγός ἢ προβάτου Πόντ. (Κο-

τύωρ. Οἰν.) 2) *Βυζολόγος* 1, ὁ ἰδ., Πόντ. (Ἱμερ.
Κερασ. Κοτύωρ. Οἰν. Τραπ.) 3) Θηλοειδὲς θυλάκιον
ἐξ ὑφάσματος ἀραιοῦφάντου, ὅπερ πληρούμενον ἐκ γλυ-
καντικῆς οὐσίας δίδεται πρὸς θηλασμόν εἰς τὰ βρέφη
Καππ. (Ἀραβάν.) Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βυζορρώγια* καὶ ὡς τοπων. Πόντ.
(Οἰν.)

βύζος ὁ, σύνθη. *βύζ-ζος* Κῶς Χίος (Ὀλυμπ.) *βύ-
ζους* βόρ. ἰδιώμ. *βύζα* ἢ, Θήρ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. *βυζί* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *ος*.

Μεγάλος μαστὸς σύνθη.: *Ἐπέταξε δὲ βύζο τζ' ὄξω
καὶ βύζασε δὲ παιδί τζη Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Κοίταξο τί βύ-
ζους ποῦ ἔχει ἐτούτη ἢ κωπελλίτσα Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)
Κόβγει τοοὶ βύζες τοη ποῦ ἦτανε μεγάλες, γκατι ἦτανε δρα-
κόντισσα Θήρ. Ἐχ' κατ' βύζους σὰ κουτρώγια Εὔβ. (Ἀκρ.)
Συνών. *βυζαρίδι*, *βύζαρος*, *βυζαρώνα*, *βυζούκλα*.
Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπον *Βύζος* καὶ ὡς παρωνύμ. Πελοπν.
(Κίτ. Μάν.) *Βύζ-ζος* Χίος (Ὀλυμπ.)*

βυζοσακκούλλα ἢ, Ἀθῆν. Πειρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βυζί* καὶ *σακκούλλα*.

Γυναικεῖος στηθόδεσμος.

βυζοῦ ἐπίθ. θηλ. Κρήτ. Κωνπλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
Πελοπν. Ρόδ. κ.ά.—*Λεξ. Μπριγκ. Βλαστ.* 387. *βυζ-ζοῦ*
Κῶς *ἀβυζοῦ* Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ.)

Τὸ μεσν. ἐπίθ. *βυζοῦ*. Ἰδ. Διήγησ. παιδιόφρ. στ. 468
(ἐκδ. Wagner σ. 157) «στραβοκεραία καὶ βυζοῦ καὶ πετρο-
φαγωμένη, ἀπλῶς νὰ στέκης ὡς λωλή καὶ νὰ ἀναχαράσσης».

1) Ἐπὶ γυναικός, ἢ ἔχουσα μεγάλους μαστοὺς Κρήτ.
Κωνπλ. Κῶς Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. Ρόδ.—*Λεξ. Μπριγκ.*
Βλαστ. 387: *Βυζοῦ ποῦ 'ναι καὶ 'φτή, σὰ φλασκιά εἶναι
τὰ βυζά τζη! Ἀπύρανθ. || Παροιμ.*

Τὴν ἀκαμάτρα τὴν βυζοῦ καὶ τὰ βυζιά βαροῦν τη
(ἐπὶ ὀκνηρῶν) Ρόδ. 2) Πονηρὸν πνεῦμα, μάγισσα Κρήτ.
Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ.): *Δέβα χάθετε, ἀβυζοῦ* (φύγε
ἀπ' ἐδῶ, μάγισσα). Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Β'ζοῦ* καὶ ὡς
τοπων. Στερελλ. (Δεσφ.)

βυζούδα ἢ, ἀμάρτ. *β'ζούδα* Ἱμβρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζοῦδι*.

Χόρτον ἐδώδιμον: *Γέμονσα ἓνα καλάθ' β'ζοῦδης*.

βυζούδι τό, πολλαχ. *βυζούδιν* Κύπρ. *β'ζοῦδ'* Θάσ.
Θράκ. (Αἰν.) κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζί* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *οῦδι*.

Ὁ μικρὸς μαστὸς ἐνθ' ἀν.: Ἀσμ.

*Νὰ πῶ γιὰ τὰ βυζούδια της ποῦ 'ν' ἄσπρα σὰν τὸν γάλα,
οὔδι πουλλὰ μικρά 'τανε οὔδι πουλὺ μεγάλη*
Θάσ.

Χαρῶ τα τὰ βυζούδια σου τὰ φραγκολεμονάτα,

Θεέ μου, νὰ βαρύνηκες, νὰ μοῦ 'πες, ἔλα, νὰ τα

Κύπρ.

βυζούκλα ἢ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζί* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *οῦκλα*.

Βύζος, ὁ ἰδ.

βυζούλλι τό, ἀμάρτ. *βυζούλλ'* Μακεδ.

Τὸ μεσν. οὐσ. *βυζούλλι*. Πβ. Ἐπαινος τῶν γυναικῶν
στ. 601 (ἐκδ. ΚΚrumbacher σ. 601) «καὶ ἀνοίγουν τὰ
τραχήλια | δείχνουσιν καὶ τὰ βυζούλλια | καὶ τὰ στήθη καὶ
πλατάρια | δείχνουν τα εἰς τὰ παζάρια».

Ὁ μικρὸς μαστὸς: Ἀσμ.

